

O DZIELNEJ ANIELCE I TAJEMNICY ZDROWIA

Scena 1

Zamek królewski.

Na scenie stoi pięciu mędrców królewskich. Pierwszy z nich zagląda do komnaty królewicza. Następnie szepcze wiadomość do drugiego mędrca. Mędrzec drugi przekazuje wiadomość mędrcom trzeciemu itd., aż do piątego (jak w zabawie w „głuchy telefon”). Każdy mędrzec, który usłyszy wiadomość, jest wystraszony. Ostatni, piąty mędrzec mówi:

Mędrzec 5 (*przerażony*)

Znowu nie wstał!?

Mędrzec 3

Co my powiemy królowi?

Mędrzec 2

Będą załamani...

Wchodzi królowa. Patrzy na mędrców. Smutni równo kiwają głowami.

Królowa (*z nadzieją*)

A może chociaż jest bardziej rumiany?

Mędrzec 1

Niestety, nic się nie zmieniło...

Królowa (*mówi, coraz bardziej się denerwując*)

Mędrco czwarty, kazałeś królewicza natrzeć ziemniakami, mówiłeś, że to pomoże.

Zwraca się do każdego z mędrców:

Ty kazałeś pozasłaniać w jego komnacie wszystkie okna i siedzieć tylko po ciemku, by promienie słońca nie uszkadzały delikatnej skóry.

A ty zabroniłeś wszelkich odwiedzin, by królewicza nie narażać na dodatkowe choroby!

A ty... to już nawet nie wspomnę!!!

I co?! Mój syn dalej nie odzyskał zdrowia! Jest słaby, blady i smutny!

Koniec z waszymi radami. Teraz ja zajmę się Fryderykiem!

Wbiega wystraszony król.

Król

Kochanie, co to za hałasy?

Królowa (*podaje królowi megafon*)

Mężu, weź tę tubę i powtarzaj za mną.

Szepcze mu do ucha, co król usłyszy, to mówi głośno.

Król

Uwaga, uwaga! Król wygłasza orędzie: kto uleczy królewskiego syna, ten dostanie połowę zamku i wszelkie dworskie przywileje.

(odkłada tubę)

(załamany) Ach, co to będzie...

Król i królowa przytuleni schodzą ze sceny.

Mędracy

Ach, co to będzie...

Scena 2

Na scenę wbiegają dzieci. Rzucają do siebie piłkę. Śmieją się. Anielka przerzuca piłkę przez całe boisko. Dostaje brawa.

(Mogą też grać w koszykówkę, wtedy Anielka trafia do kosza).

Dzieci (do Anielki)

Jeszcze raz! Jeszcze raz!

Dziewczynka

Rzuć tak mocno jeszcze raz!

Anielka bierze piłkę i rzuca piłkę w górę (w kulisy). Słysząc dźwięk tłuczonego szkła.

Dzieci

Uciekamy!

Biegną. Anielka nie uciekła.

Wchodzi królowa, trzyma piłkę w rękach.

Królowa

Kto rzucił tę piłkę?

Anielka

Ja. Przepraszam...

Królowa

Miałaś siłę, by podrzucić tak wysoko piłkę i tak mocno, by rozbiła moje okno?

Anielka potakuje głową.

Królowa (ściska Anielkę)

Jesteś naszym wybawieniem, tak się cieszę, choć prędko ze mną!

Schodzą ze sceny.

Scena 3

Królewicz Fryderyk i Anielka. Fryderyk ubrany w długą piżamę.

Królewicz *(patrzy z niechęcią na szklankę wody, którą trzyma Anielka)*

Ale naprawdę muszę to pić? Nie możesz mi trochę dosłodzić?

Anielka

Fryderyk, przestań w końcu marudzić. Twoja mama kazała ci mnie we wszystkim słuchać. Masz robić wszystko to, co ja. Ja piję wodę – ty pijesz wodę. Ja idę na spacer – ty idziesz na spacer. Ja jem kotlety z...

Królewicz *(przerzywa Anielce, mówi z nadzieją w głosie)*

...z wieprzowiny?

Anielka

...z ciecierzycy – ty też je jesz. Wszystko jasne? Już od dwóch dni ci to tłumaczę. I zobacz! W końcu nie leżysz w łóżku! Brawo! Zgłodniałam! Idziemy nazbierać jabłek w sadzie.

Królewicz

Ale, że z drzewa?... Może do sklepu...

Wchodzą w kulisę. Po chwili wychodzą, a właściwie wybiegają. (Każde wejście z kulisy na scenę oznacza kolejny dzień). Mają założone sportowe opaski na czołach jak do joggingu. Fryderyk już bez piżamy.

Anielka

Jeszcze jedno kółko.

Królewicz *(zdziwiony, zasapany)*

Przecież wczoraj było pięć.

Anielka

A dziś sześć, trzeba się rozwijać! Zobacz, jaki jesteś w końcu rumiany.

Królewicz

Jeszcze tylko łyk wody... *(pije)*

Zbiegają ze sceny. Zdejmują opaski. Po chwili wchodzą z talerzami w rękach.

Królewicz

Ale to dobre... Pycha!

Anielka

Rybka na parze z tymiankiem.

Królewicz

Tymianek rządzi. A po obiedzie może pójdziemy na spacer, albo nie... Może na rower? Pojedziemy do lasu.

Anielka

A może chcesz trochę odpocząć? Od miesiąca cały czas coś robimy...

Królewicz

Pewnie, że tak. Jak dojedziemy do lasu, położę i posłucham śpiewu ptaków. Ten czerwony najładniej śpiewa.

Anielka (oburzona)

To niebieski tak śpiewał.

Wchodzą na scenę król i królowa.

Król

Młoda damo, dzięki tobie mamy znowu syna. Odkryliśmy tajemnicę zdrowia. Zostajesz naszym ministrem dobrej formy i krzepy. Oddajemy ci również połowę zamku.

Anielka

Dziękuję. Jako minister dobrej formy i krzepy zarządzam zburzenie mojej połowy zamku i na jego miejscu posadzenie parku, lasu i sadu!

Królewicz

I ogródka warzywnego!

Anielka

Właśnie tak.

Mędrcy wchodzą na scenę i biją brawa, królowa ściska królewicza, król nieco niezadowolony.

Uklony aktorów.

Kilka słów o tym, jak pracować ze scenariuszem:

Zaproponowane Państwu scenariusze dają możliwość realizacji ich zarówno przez dzieci jak i dorosłych. Zachęcamy do wzbogaceniu występu o piosenki związane z tematyką tekstu. W sytuacji gdy brakuje możliwości współpracy np. z rytmiczką, która zagra wybrane utwory podczas występu, można zmienić teksty i wykorzystać znane Państwu melodie.

Scenariusze z łatwością dają możliwość powiększenia obsady aktorskiej – można dopisać role lub podzielić teksty na np. jeszcze kilku kucharzy czy mędrców.

W sytuacji gdy aktorów jest mniej – połączyć teksty, by zdania kilku postaci mówiła jedna osoba.

Kalendarz przedszkola często wypełniony jest występami poświęconymi różnym świętom. Czasem trudne może być zorganizowanie jeszcze jednego występu o tematyce „dbania o zdrowie”. Zachęcamy, by pomyśleć o wykorzystaniu naszych scenariuszy przy realizacji przedstawień z okazji dnia mamy bądź dziadków. Może to być ciekawe urozmaicenie - zaprezentowanie widzom takiej tematyki zaskoczy i pokaże, że przedszkolne występy nie muszą składać się z wierszyka i piosenki tylko o mamie, babci (w zależności od rodzaju uroczystości) itp. Temat zdrowia jest bliski nam wszystkim. Życzenia np. dziadkom można złożyć w drugiej części uroczystości, po występie.

Scenariusze mogą oczywiście być zagrane przez osoby dorosłe – rodziców czy nauczycieli. Możliwość zobaczenia swoich „bliskich dorosłych” na scenie, w zupełnie innej niż codzienna rola. daje nieopisaną radość, a oprócz tego wspiera „wychowanie poprzez sztukę”.

Izabela Stafecka, autorka, pedagożka edukacji artystycznej.